

Obsah

Praefatio	vii
Úvod	xv
A. DIPLOMATA / LISTINY	
1. Bavorský vévoda Tassilo III. zakládá Kremsmünster	1
2. Karel Veliký potvrzuje Kremsmünsteru Tassilovu donaci	4
3. Elisovi synové Wirut, Gisalmar a Wentilmar darují Eolvespah Řeznu	4
4. Karel Veliký rozsuzuje spor mezi Aquilejí a Salzburgem	5
5. Karel Veliký daruje Nieder-Altaichu území v Avarii	5
6. Přípis na rukopise životů svatých, započatém v Hunii	5
7. Ludvík Pobožný potvrzuje Pasovu donaci Karla Velikého ve Východní marce	6
8. Dohoda freisinského biskupa Híttona, hraběte Viléma a Slovanů v Buchenau	8
9. Ludvík Pobožný daruje Kremsmünsteru území v Grunzwiti	9
10. Ludvík Němec potvrzuje Nieder-Altaichu donaci Karla Velikého ve Wachau	11
11. Ludvík Němec potvrzuje Herriedenu majetek v Avarii	14
12. Ludvík Němec daruje Řeznu vlastnictví u řeky Erlauf v Avarii	14
13. Ludvík Němec daruje Pasovu místo Litaha v Avarii	16
14. Hrabě Vilém daruje Řeznu Perschling a další statky	17
15. Ludvík Němec daruje Pasovu Kirichbach v Avarii	18
16. Ludvík Němec daruje Salzburgu území u Ybbs ve Slavínii	19
17. Hrabě Ratbod odkazuje Řeznu svůj majetek v Tullnu	21
18. Ludvík Němec daruje presbyteru Dominikovi statek Brunnaron	21
19. Ludvík Němec daruje Würzburgu kostely mezi Mohanem a Ratenicí	22
20. Ludvík Němec daruje Pribinovi sto mansů u Valchau	24
21. Ludvík Němec daruje Pribinovi všechna beneficia do vlastnictví	25
22. Ludvík Němec potvrzuje Řeznu donace hraběte Viléma v Severním lese aj.	25
23. Zmínka o vojsku Bavorů vyslaném do Čech ve zprávě o sporu mezi frei- sinským biskupem Anonem a tridentským biskupem Odaskalkem	28
24. Ludvík Němec uděluje Nieder-Altaichu imunitu	29
25. Ludvík Němec daruje Řeznu Ratbodovu polovinu fisku v Tullnu	31
26. Hrabě Kocel daruje Řeznu části svého majetku ve Stromogin aj.	33
27. Ludvík Němec daruje pasovskému chorbiskupu deset lánů v Nuzpahu	34
28. Ludvík Němec potvrzuje Pribinovu donaci území u Sály Nieder-Altaichu	35
29. Ludvík Němec daruje Mattsee dvacet lánů v Odolrikově hrabství	37
30. Ludvík Němec daruje Salzburgu dvory a kostely ve Východní marce aj.	39
31. Hrabě Kocel daruje Freisingu svůj majetek ve villa Wampaldi	43
32. Ludvík Němec daruje Nieder-Altaichu osadu Nabavinida aj.	43

33. Ludvík Němec daruje Salzburgu osm mansů ve Wisitindorfu.	45
34. Ludvík Němec potvrzuje Nieder-Altaichu vlastnictví pozemku Smidaha . .	46
35. Mniška Peretkunda daruje Freisingu majetek v Pitten	47
36. Mniška Peretkunda předává Freisingu své vlastnictví před Litavskými vrchy	47
37. Karloman potvrzuje Kremsmünsteru pozemky u potoka Spraza a Smidaha	47
37. Jáhen Gundbato daruje Řeznu majetek u Blatenského jezera aj.	49
38. Karel III. potvrzuje dohodu řezenského biskupa Embricha a opata Hittona .	50
39. Karel III. uděluje vazalu Vitigovi dvůr Grunzwita	52
41. Jáhen Gundbato potvrzuje Řeznu svou donaci v Quartinaha a na Weliga . .	52
42. Arnulf uděluje Kremsmünsteru do vlastnictví beneficium v Traungau	53
43. Arnulf uděluje Kremsmünsteru tři hoby v Aribonově hrabství	54
44. Arnulf uděluje ministeriálu Heimovi soudní právo v Grunzwiti	55
45. Arnulf daruje Kremsmünsteru dvě hoby ve Scalaha v hrabství Aribonově .	58
46. Arnulf daruje ministeriálu Eponovi majetek v Bavorsku atd.	58
47. Arnulf daruje salzburskému vazalu Theoterikovi sedm hob v Medelicha . . .	59
48. Arnulf daruje Kremsmünsteru majetek Viléma a Engilšalka	60
49. Popis vlastnictví kláštera Moosburg v Hollenburgu	61
50. Arnulf daruje kapli v Rodingu dvě hoby a šest mansů v osadě Besinga	63
51. Arnulf uděluje Liutbaldovu vazalu Svatoplukovi statky v Korutanech	64
52. Arnulf daruje knězi Ellimprehtovi kapli v Ranshofenu	65
53. Urozený muž Josef daruje Freisingu území u řeky Stivina	66
54. Chorbiskup Madalwin směňuje své vlastnictví s Pasovem	68
55. Ludvík Dítě daruje Svatoplukovi pět lánů v hrabství Aribonově	69
56. Ludvík Dítě daruje Liutbaldovu vazalu Immovi lán u toku Lova	70
57. Otto II. potvrzuje Salzburgu majetky ve Východní marce, v Korutanech aj.	71
58. Otto II. daruje Řeznu osadu Steinakirchen	71
59. Otto II. potvrzuje Salzburgu majetky v Pannonii a v Korutanech	72
60. Otto III. potvrzuje Salzburgu majetky ve Východní marce, v Pannonii aj. . .	72
61. Jindřich II. Bavorský stanoví majetky Pasova ve Východní marce.	72
62. Otto III. daruje Sasovi (Sachsonovi) tři masy v Gluzengisazi	74
63. Hrabě Arnold vrací Kremsmünsteru jeho statky	74
64. Otto III. daruje Jindřichu Bavorskému predium Nochilinga	74
65. Štěpán I. zakládá klášter ve Veszprému	74
66. Štěpán I. dotuje biskupský kostel ve Veszprému	75
67. Jindřich II. daruje markrabímu Jindřichovi majetky mezi Moravou a Kampem	75
68. Jindřich II. daruje Nieder-Altaichu deset lánů u Absdorfu.	76
69. Jindřich II. daruje Pasovu několik predií ve Východní marce.	76
70. Jindřich II. obnovuje Nieder-Altaichu donaci deseti lánů u Absdorfu	77
71. Jindřich II. daruje Freisingu území u Dunaje ve Východní marce	77
72. Konrád II. daruje hraběti Arnoldovi padesát lánů mezi Moravou a Dunajem	77
73. Velmož Engildeo daruje Pasovu majetky mezi řekami Dümling a Sarming .	78
74. Jindřich III. daruje markrabímu Siegfriedovi lány v povodí Moravy aj. . . .	78
75. Jindřich III. daruje Nieder-Altaichu deset lánů u řeky Zaya	78
76. Jindřich III. daruje markrabímu Siegfriedovi pozemky u Dunaje, Moravy aj.	78
77. Jindřich III. daruje markrabímu Adalbertovi třicet lánů na řece Zaya	79
78. Jindřich III. daruje kostelu v Hainburgu desátky z uherského pohraničí. . .	79

79. Jindřich III. daruje markrabímu Adalbertovi třicet lánů v Grafenbergu	80
80. Ondřej I. zakládá klášter v Tihány	80
81. Jindřich III. daruje Hoderikovi tři lány u řeky Pulkau	81
82. Jindřich III. daruje kancléři Guntherovi Auersthal	81
83. Jindřich III. daruje Pasovu predium Richwinovo	81
84. Jindřich III. daruje Pasovu Baumgarten	82
85. Jindřich IV. daruje vdově po Adalbertovi dvacet lánů v hrabství Ernestově	82
86. Jindřich IV. daruje Pasovu ves Disinfurth a padesát lánů ve Východní marce	82
87. Jindřich IV. daruje markrabímu Ernestovi čtyřicet lánů v lese Rogacs	83
88. Markrabí Ernest daruje Melku predia ve Východní marce	84
89. Jindřich IV. potvrzuje spojení moravského biskupství s pražským	84
90. Ostřihomský arcibiskup Laurentius zjišťuje práva zoborského klášteřa	85
91. Koloman I. potvrzuje zoborskému klášteru jeho majetky	86
92. Olomoucký biskup Jindřich Zdík nechává sepsat biskupské majetky	86
93. Olomoucký biskup Robert daruje velehradskému klášteru desátky	87
94. Přemysl Otakar I. potvrzuje práva pražského biskupství	88
95. Přemysl Otakar I. potvrzuje Velehradu jeho práva a majetky	88
96. Václav I. daruje Hradiště sv. Hypolita ve Znojmě pražským křižovníkům	89
97. Syn korutánského vévody Oldřich daruje Velehradu kapli u Kunovic	89
98. Olomoucký biskup Bruno potvrzuje donaci Hradiště sv. Hypolita	89
99. Přemysl Otakar II. zakládá Uherské Hradiště	89
100. Přemysl Otakar II. stanoví práva Uherského Hradiště	90
101. Karel IV. zakládá v Praze klášter se slovanskou liturgií	90
102. Olomoucký biskup Jan potvrzuje sv. Tomáši v Brně kapli u Cimburku	91

SPURIA

103. Karel Veliký potvrzuje Kremsmünsteru donaci vévody Tassila	91
104. Karel Veliký potvrzuje Fuldě vlastnictví klášteřa Milz	91
105. Ludvík Pobožný daruje vazalu a dvorníku Patagerovi ves Granesdorf	92
106. Ludvík Pobožný potvrzuje Pasovu majetky ve Východní marce	92
107. Ludvík Němec stanoví hranice mezi Salzburgem a Pasovem	93
108. Hrabě Thakulf daruje Fuldě území poblíž Čech	95
109. Ludvík Němec daruje klášteru Metten beneficium Wizovo	95
110. Arnulf potvrzuje Salzburgu majetky ve Východní marce, v Pannonii aj.	96
111. Arnulf uděluje Salzburgu některé statky v hrabství Dudleipa	100
112. Arnulf potvrzuje Pasovu všechna práva a majetky	102
113. Štěpán I. daruje klášteru Pannonhalma majetky a stanoví jeho práva	103
114. Štěpán I. podřizuje nitranskou kapitulou Ostřihomi	103
115. Jindřich II. uděluje klášteru Niederburg majetky v Adalberově hrabství	104
116. Břetislav I. daruje břevnovskému klášteru Rajhrad na Moravě	104
117. Břetislav I. zakládá kolegiální kostel ve Staré Boleslavi	105
118. Přemysl Otakar I. potvrzuje založení velehradského klášteřa	106
119. Přemysl Otakar II. potvrzuje majetky kostela sv. Hypolita na Hradišti	106

B. EPISTOLAE / LISTY

1. Karel Veliký píše své ženě Fastradě o vítězství nad Avary	107
2. Alkuin píše aquilejskému patriarchovi Paulinovi o vítězství nad Avary	107

3. Alkuin vybízí solnohradského biskupa Arna k tažení proti Avarům	107
4. Alkuin radí Karlu Velikému, jak postupovat při christianizaci Avarů	108
5. Alkuin žádá komorníka Meginfrida, aby Avarům poslal vhodné kazatele . . .	108
6. Alkuin píše salzburskému biskupu Arnovi, že ví o jeho péči o Avary	108
7. Alkuin radí salzburskému biskupu Arnovi, jak obrátit na víru Avary	108
8. Alkuin žádá Karla Velikého, aby byl milostivý k avarským zajatcům	108
9. Alkuin žádá salzburského biskupa Arna, aby jej zpravil o christianizaci Avarů	109
10. Alkuin píše biskupu Arnovi, že nedbalost Franků zavinila zhoubu Avarů . .	109
11. Alkuin píše biskupu Arnovi, že se obává hrozeb na východní hranici říše . .	109
12. Duchovní (Candidus?) píše svým druhům ze slovanského území.	109
13. Michael III. vysílá poselství do Bagdádu k Mutawakkilovi	110
14. Michael III. žádá papeže Mikuláše I. o legáty na konstantinopolský koncil .	110
15. Mikuláš I. vyčítá Michaelu III. jeho kroky a žádá zpět soluňský vikariát . . .	110
16. Michael III. a patriarcha Fótiος vysílají poselství k Chazarům	111
17. Michael III. posílá Mikuláši I. akta konstantinopolského koncilu.	111
18. Mikuláš I. oznamuje neplatnost volby Fótiia patriarchou.	111
19. Moravský vládce Rostislav žádá Mikuláše I. o církevní učitele	112
20. Moravský vládce Rostislav žádá Michaela III. o učitele a biskupa	112
21. Mikuláš I. zve gradského patriarchu Vitala na synodu do Říma	113
22. Michael III. vysílá poselství k Moravanům	113
23. Mikuláš I. radí Ludvíku Němci a přeje úspěch v tažení proti Moravanům . .	114
24. Arcibiskup Liutbert žádá Ludvíka Němce o obnovu pořádku v církvi	115
25. Michael III. brání u Mikuláše I. právoplatnost Fótiiovu volby.	115
26. Mikuláš I. píše Michaelu III. na obhajobu sesazeného patriarchy Ignatia . .	116
27. Otfrid z Weissenburgu věnuje Liutbertovi svou evangelijní harmonii	116
28. Mikuláš I. žádá Michaela III. o vyslání Ignatia a Fótiia do Říma	116
29. Mikuláš I. oznamuje do Konstantinopole své kroky ve věci Ignatia a Fótiia .	117
30. Mikuláš I. exkomunikuje Fótiia	117
31. Mikuláš I. sděluje církvim v Asii a Libyi své kroky ve věci Ignatia a Fotia .	117
32. Mikuláš I. informuje franskou církev o sporech s Konstantinopolí.	118
33. Mikuláš I. píše karantánskému chorbiskupu Osbaldovi.	118
34. Mikuláš I. zve Konstantina Filosofofa do Říma	118
35. Basileios I. sesazuje Fótiia a posílá poselství do Říma	119
36. Hadrián II. chválí Basileia I. za sesazení Fótiia	119
37. Karloman píše Ludvíku Němci o vítězstvích nad Rostislavem	120
38. Kocel žádá Hadriána II. o vyslání Metoděje do své země.	120
39. Hadrián II. oznamuje Rostislavovi, Svatoplukovi a Kocelovi, že povoluje užívání slovanského jazyka v liturgii	121
40. Hadrián II. ustanovuje Metoděje pannonským arcibiskupem	122
41. Ludvík II. obhajuje před Basileiem I. své právo na císařskou hodnost	123
42. Hadrián II. je znepokojen tím, že Ignatios vysvětil Bulharům arcibiskupa . .	124
43. Jan VIII. zrazuje bulharského krále Michaela před věrolomnými Řeky	124
44. Jan VIII. píše vévodovi Domagojovi, že Ignatios protiprávně drží Bulharsko	124
45. Svatopluk žádá Jana VIII. o vyslání Metoděje na Moravu jako arcibiskupa .	125
46. Jan VIII. píše Ludvíku Němci, že Pannonie patří papežskému stolci	125
47. Jan VIII. žádá Karlomana, aby nebránil Metodějově činnosti v Pannonii . .	127

48. Jan VIII. žádá arcibiskupa Adalwina, aby pomohl Metoději do úřadu	128
49. Jan VIII. posílá biskupa Pavla k Ludvíku Němci a Svatoplukovi	129
50. Jan VIII. žádá pasovského biskupa Hermanrika, aby se dostavil do Říma . .	133
51. Jan VIII. žádá freisinského biskupa Annona, aby se dostavil do Říma	134
52. Jan VIII. zakazuje arcibiskupovi Metoději užívat slovanský jazyk v liturgii	136
53. Jan VIII. píše hraběti Kocelovi o trestu za porušování manželství	137
54. Jan VIII. píše hraběti Kocelovi o nedovoleném zapuzení žen	138
55. Jan VIII. píše vévodovi Mutimírovi, aby se navrátil k pannonské diecézi . .	138
56. Basileios I. vysílá arcibiskupa Agathona s poselstvím k Ludvíku Němci . . .	140
57. Jan VIII. žádá bulharského krále Michaela, aby nepřijímal řecké biskupy . .	140
58. Jan VIII. si stěžuje Basileiovi I. na Ignatia a na jeho postup v Bulharsku . .	140
59. Bibliotékář Anastasius píše Karlu II. o Konstantinově příchodu do Říma . .	141
60. Bibliotékář Anastasius posílá veletrijskému biskupu Gauderikovi své latinské překlady dvou řeckých spisů Konstantina Filosofoa	142
61. Bibliotékář Anastasius posílá Karlu II. latinskou verzi kánonu sv. Demetria	147
62. Basileios I. žádá Jana VIII. o obnovu smíru v církvi	147
63. Jan VIII. zve Karlomana k návštěvě Říma	147
64. Jan VIII. žádá bulharského krále Michaela o návrat pod římskou supremaci	148
65. Jan VIII. nařizuje Ignatiovi, aby odvolal své duchovní z Bulharska	148
66. Jan VIII. žádá řecké biskupy a duchovní v Bulharsku, aby opustili zemi . .	149
67. Jan VIII. oznamuje Karlomanovi svůj příjezd na synodu do franské říše . .	149
68. Jan VIII. píše Karlu III. o schůzce všech synů Ludvíka Němce	149
69. Jan VIII. žádá hraběte Petra, aby přemluvil bulharského krále Michaela k návratu pod římskou supremaci	150
70. Jan VIII. sděluje Karlovi III., že vévodu Bosona adoptoval za syna	150
71. Jan VIII. žádá chorvatského vévodu Zdeslava, aby zabezpečil cestu papežského legáta do Bulharska	150
72. Jan VIII. napomíná krále Michaela, aby se vrátil pod římskou supremaci . .	151
73. Jan VIII. žádá bulharské velmože, aby se vrátili pod římskou supremaci . .	151
74. Jan VIII. přijímá chorvatského vévodu Branimira za syna a žehná jeho národu	151
75. Jan VIII. žádá ninského biskupa Theodosia, aby přijal jeho svěcení	152
76. Jan VIII. chválí rozhodnutí chorvatského lidu o uznání římské supremace .	152
77. Jan VIII. očekává pomoc od Karlomana	152
78. Jan VIII. žádá bulharského krále Michaela o návrat pod římskou supremaci	153
79. Jan VIII. žádá duchovní a lid Dalmácie, aby se poddali římské supremaci . .	153
80. Jan VIII. pokládá Svatopluka za svého syna a povolává Metoděje do Říma.	153
81. Jan VIII. povolává pannonského arcibiskupa Metoděje do Říma	156
82. Jan VIII. povolává Karla III. do Říma	158
83. Jan VIII. doufá, že Ludvík III. získá římskou císařskou hodnost	158
84. Jan VIII. žádá bulharského krále Michaela o návrat pod římskou supremaci	158
85. Jan VIII. sděluje Basileiovi I., že uzná Fótia konstantinopolským patri- archou, jestliže se Bulharsko navrátil k Římu	159
86. Jan VIII. píše východním patriarchátům, že uznává Fótia jako patriarchu . .	159
87. Jan VIII. sděluje Fótiovi, že ho uznává patriarchou	160
88. Jan VIII. žádá salzburského arcibiskupa Theotmara, aby přišel do Říma . .	160
89. Jan VIII. děkuje Karlu III. za opatření k ochraně Říma	160

90. Jan VIII. přijímá Svatopluka do papežské ochrany a potvrzuje Metoději privilegium jeho arcibiskupství	161
91. Jan VIII. očekává od Basileia I. pomoc v záležitosti Bulharska	173
92. Jan VIII. píše Karlu III. o vyslance, který by s ním jednal v Římě	174
93. Jan VIII. sděluje Karlu III., že očekává jeho vyslance i krále samého	174
94. Moravský arcibiskup Metoděj si stěžuje Janu VIII. na Vichinga	174
95. Jan VIII. chválí arcibiskupa Metoděje a slibuje potrestat Vichinga.	175
96. Basileios I. zve arcibiskupa Metoděje k návštěvě Konstantinopole	177
97. Jan VIII. přijímá chorvatského vévodu Branimíra do papežské ochrany	177
98. Jan VIII. kárá bulharského krále Michaela, že neposlal své posly do Říma	178
99. Jan VIII. děkuje Ludvíku III. a Karlomanu za jejich oddanost k Římu.	178
100. Jan VIII. žádá bulharského krále Michaela o návrat pod římskou supremaci	178
101. Štěpán V. potvrzuje Svatoplukovi papežskou ochranu, vrací Vichinga jeho církvi a omezuje užívání slovanského jazyka v liturgii	179
102. Štěpán V. posílá na Moravu své legáty Dominika, Jana a Štěpána	190
103. Štěpán V. žádá Svatopluka, aby pohnul Arnulfa k cestě do Říma	194
104. Lev VI. vysílá poselství k Maďarům, aby je pohnul k vpádu do Bulharska	194
105. Lev VI. posílá vyslance Anastasia k Arnulfovi	195
106. Lev VI. posílá biskupa Lazara jako vyslance k Arnulfovi.	195
107. Mojmír II. žádá Jana IX. o obnovu moravské církve, papež posílá na Moravu své legáty arcibiskupa Jana a biskupy Benedikta a Daniela.	195
108. Jan IX. kárá bavorský episkopát za rozbroje s Moravany, Franky a Alamany a za smlouvy s Maďary	195
109. Bavorský episkopát si stěžuje Janu IX. na zřízení arcibiskupství na Moravě	196
110. Jan X. kárá splitského arcibiskupa Jana a biskupy, že opomíjejí římskou supremaci a přehlížejí šíření Metodějova učení.	208
111. Jan X. vyjadřuje chorvatskému králi Tomislavovi a záchlumskému knížeti Michaelovi podiv, kdo podporuje užívání slovanského jazyka v liturgii.	209
112. Rabbi Hasdaj ben Izák píše vládci Chazarů o slovanském králi Gebalim.	209
113. Pasovský biskup Pilgrim píše Benediktu (VI. či VII.) o christianizaci Maďarů	210
114. Polský vévoda Měšek I. vkládá své panství pod papežskou ochranu	215
115. Alexandr II. uděluje pallium arcibiskupu dioclejskému a antibarskému	215
116. Řehoř VII. zakazuje českému vévodovi Vratislavovi II. užívání slovanského jazyka při liturgii	215
117. Inocenc III. žádá varadínského biskupa a pilišského opata, aby zjistili, zda je možné zřídit řecké biskupství podléhající papeži	216
118. Honorius III. žádá ostříhomského arcibiskupa a pilišského opata, aby do řeckého kláštera ve Visegrádu uvedl latinské mnichy	216
119. Inocenc IV. povoluje senjskému biskupu Filipovi užívat slovanský jazyk v liturgii	216
120. Klement IV. píše Přemyslu Otakarovi II. ve věci požadovaného povýšení olomouckého biskupství na arcibiskupství	217
121. Klement VI. sděluje pražskému arcibiskupu Arnoštovi, že povoluje zřídit v Čechách klášter se slovanskou liturgií	217

SPURIA

122. Evžen II. sděluje biskupům favianskému, speculiulienskému, nitranskému a vetvarskému, že jejich metropolitou je laureacký arcibiskup Urolf	218
123. Jan VIII. svěřuje moravskou církev Vichingovi.	223
124. Štěpán V. vyslal své legáty ke Svatoplukovi, ti jej korunovali a na synodě potvrdili všechna církevní a světská privilegia	224
125. Svatopluk žádá Michaela III. o vyslání poselstva kvůli hranicím	224
126. Mohučský arcibiskup Hatho píše Janu IX. o volbě krále Ludvíka IV. a přimlouvá se za stížnost bavorského episkopátu proti Moravanům	225
127. Lev VII. uděluje laureackému arcibiskupovi Gerardovi pallium	230
128. Lev VII. píše do Gallie, Bavorska a Alamanie, že laureacký arcibiskup Gerard se na něho obrátil ve věci církevních práv.	230
129. Agapit II. přiděluje arcibiskupu Gerardovi východní část Pannonie	231
130. Jan XIII. povoluje českému vévodovi Boleslavu I. zříditi pražské biskupství	235
131. Benedikt VI. oznamuje arcibiskupům Germánie a Ottovi II., že Pilgrim byl ustanoven arcibiskupem laureackým	237
132. Benedikt VI. povoluje salzburskému arcibiskupu Friedrichovi ustanovovat v celé provincii biskupy	241

C. TEXTUS HISTORICI VARIJ / RŮZNÉ HISTORICKÉ TEXTY

Ravennatis anonymi Cosmographia / Anonym raveninský: Popis světa	243
Descriptio civitatum et regionum ad septentrionalem plagam Danubii / Popis měst a území na severní straně Dunaje (tzv. Bavorský geograf)	247
Conversio Bagoariorum et Carantanorum / Obrácení Bavorů a Korutanců na víru	253
Versus Waldrammi / Verše Waldramovy	284
Moravskaja istorija Slavjan	285
Kitábu l-masálíki wa-l-mamáliki li-bni Churdádbiha / Kniha cest a království od ibn Churdádbiha	286
Evangelium de Cividale / Evangelium z Cividale	290
Liber confraternitatum Salisburgensis vetustior / Kniha salzburského bratrstva (starší)	295
Boc þe man Orosius nemned / Kniha, která se nazývá Orosius	296
Privilegium Moraviensis ecclesiae / Privilegium moravské církve	300
Anonymní relace o tureckých a východoevropských národech.	301
Kitábu l-a‘láki n-náfisati li-bni Rusta / Kniha vzácných drahocenností od ibn Rusty	302
Lev VI. Moudrý: Tà én πολέμοις τακτικά / Válečná taktika	308
Poznámka Konstantina Přeslavského k překladu díla Athanasije Alexandrijského	322
Čr’norizca Chrabra Skazanije o písmenech / Traktát mnicha Chrabra o slovanském písmu	323
Prolog Ioanna Eksarcha Bl’garskago / Prolog (k bohosloví) Jana Exarcha Bulharského	335
Josippón / Josifon	337
Kónstantínos Porfyrogennétos: De administrando imperio / O spravování říše	340
Kónstantínos Porfyrogennétos: De ceremoniis aulae Byzantinae / O ceremoniích na byzantském dvoře	359

Murúdzu d-dahabi wa ma‘ádinu l-džawáhiri li-l-Mas‘údí / Rýžoviště zlata a doly drahokamů od al-Mas‘údího	361
Kitábu t-tanbihi wa l-išráfi li-l-Mas‘údí / Kniha ponaučení a přezkoumání od al-Mas‘údího	366
Zpráva o Slovanech Ibráhíma ibn Já‘kúba.	367
Hudúd al-‘álam / Kraje světa	377
Epilogus (de conversione) Moraviae atque Bohemiae / Epilog (o obrácení) Čech a Moravy	380
Kitábe zajnul-achbár ta’life Abú Sa‘íd ‘Abdulhajj ibn Ad-Dahhák ibn Mahmúd Gardízi / Okrasa historie od Gardíziho.	381
Kitábu l-mamáliki wa l-masáliki li-l-Bakríi / Kniha království a cest od al-Bakrího	386
Kitábu tabá’i‘i l-hajawáni li-Šarafi z-Zamáni Táhiri l-Marwazíi / Kniha o přiro- zených vlastnostech zvířat od Šaraf az-Zamána Táhira al-Marwazího	388
Excerptum de Karentanis / Výtah ze spisu o obrácení Korutanců	390
Slavosloviye Kirillu i Mefodiju / Oslava Cyrila a Metoděje	392
Drobné zmínky o Konstantinovi a Metodějovi v kalendářích a nadpisech	393
Supetarski kartular / Supetarský chartulář	395
Calendarium Wislicense	396
Missale Capit. Scepusiensis – Missale Posoniense / Misál Spišské kapituly – Misál bratislavský.	397
Konstantina Grammatika Skazanije o pismenech / Pojednání o písmu od Konstantina Gramatika	398
Skazanije o převedenii pisanija / Pojednání o překladu Písma svatého	400